ततो भूयो बलं प्रेष्य 'अवष्टब्धस्य 'अस्य भूपतिः
क्रोधान्धः सोमदत्तस्य शूलारोपणम् आदिशत् । 17
आरोप्यमाणः शूलायाम् अथ 'अकस्मात् स च द्विजः
प्रक्षिप्त इव केनापि निपपात ततः क्षितौ । 18
रक्षन्ति भाविकल्याणं भाग्यान्य् एव यतो ऽस्य ते
अन्धा बभूवुर् बधकाः पुनरारोपणोद्यताः । 19
तत्क्षणं श्रुतवृत्तान्तस् तुष्टो राजा कनीयसा
भ्रात्रा 'अस्य कृतविज्ञप्तिर् बधाद् एनं व्यमोचयत् । 20
ततो मरणनिस्तीर्णः सोमदत्तो गृहैः सह
गन्तुं राजावमानिन देशान्तरम् इयेष सः । 21
यदा च न 'ऐक्षन् गमनं समेतास् तस्य बान्धवाः,
त्यक्तराजाग्रहारार्धां प्रतिपेदे तदा स्थितिं । 22
ततो वृत्त्यन्तराभावात् कर्तुं स चकमे कृषिं,
तद्योग्यां च भुवं द्रष्टुं शुभे ऽहन्य् अटवीं ययौ । 23
तत्र लेभे शुभां भूमिं संभाव्यफलसंपदं,
तन्मध्ये च महाभोगम् अश्वत्थतरुम् ऐक्षत । 24
तं कल्याणघनच्छायाच्छन्नसूर्यांशुशीतलं
प्रावृट्कालम् इव 'आलोक्य कृष्यार्थी तोषम् आप सः । 25
यो ऽधिष्ठात 'अत्र तस्य 'एव भक्तो ऽस्मि 'इत्य् अभिधाय च
कृतप्रदक्षिणो ऽश्वत्थवृक्षं तं प्रणनाम सः । 26

Digitized by Google